

بیانات در دیدار مدال آوران بازی‌های آسیایی و پارآسیایی هانگژو - 1 / آذر / 1402

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمد و على آله الطيبين الطاهرين المعصومين سيما بقيّة الله فى الارضين.

خیلی خوش آمدید برادران عزیز، خواهران عزیز، فرزندان عزیز ملت ایران. امروز برای ما جلسه‌ی بسیار خوب و شیرینی بود؛ هم دیدار شما، هم گفتار شما، هم ورزش باستانی بسیار زیبایی که این جوانهای ما و نوجوانهای ما اینجا انجام دادند. من اول بپردازم به همین ورزش باستانی. یکی از توصیه‌هایی که من چند سال قبل به مسئولین ورزش کشور کردم این بود که سعی کنند این ورزش را بین‌المللی کنند؛ (۲) این ورزش بسیار زیبای است. این گود ما، این سردم و ضرب ما، این حرکات ورزشی بسیار زیبا، آن شنا، آن میل‌گیری، آن میل‌بازی، آن چرخ‌کوب که میزنند، آن کارهایی که میکنند - که امروز یک نمونه‌های خیلی قشنگ آن را این نوجوانهای عزیزمان انجام دادند - همه‌ی اینها چیزهای تماشایی برای هر علاقه‌مند به ورزش است. خوشبختانه میبینم که اینها پیش‌رفته. ورزشی که امروز اینجا این بچه‌ها کردند، از ورزش زورخانه‌ای که ما در دوره‌ی جوانی دیدیم انصافاً بهتر بود؛ هم چرخشان بهتر بود، هم میلشان بهتر بود، هم شنایشان بهتر بود، هم کار پایشان بهتر بود؛ همه چیزش انصافاً بهتر بود. ما در دوره‌ی جوانی - آن مقداری که حالا توانستیم ببینیم و دیدیم - در همه‌ی دورانها و گودهای مختلفی که دیده بودیم، کاری به این قشنگی ندیده بودیم. پیدا است که پیشرفت حاصل شده، پیدا است که استعداد وجود دارد؛ از این استعداد باید حداکثر استفاده را کرد. و من از این جوانهای عزیز و نوجوانهای عزیز تشکر میکنم؛ کارتان خیلی قشنگ بود، خیلی خوب بود. و از مرتبانشان هم واقعاً باید تشکر کنم؛ زحمت زیادی کشیده شده و کار خوبی شده. این برادران عزیز [هم] - ما آن وقت‌ها به اینها میگفتیم «مُرشد»، نمیدانم حالا چه میگویند؛ (۳) بله، از برادرها هم تشکر میکنم، ما را وارد کردند به اصطلاح زورخانه‌ای‌ها - انصافاً خیلی خوب ضرب گرفتند، خیلی خوب کار کردند. کار ورزش باستانی‌ای که امروز اینجا انجام گرفت، مجموعاً بسیار خوب بود.

و اما عرایض من با شما ورزشکاران عزیز؛ چه پیش‌کسوت‌ها، چه ورزشکارهای جوان. من دو سه مطلب را میخواهم عرض کنم. مطلب اول که شاید از نظر من مطلب اصلی باشد، تشکر و قدردانی است. حقیقتاً بنده موظف میدانم خودم را که تشکر کنم، اولاً از همه‌ی ورزشکاران و تلاشگران عرصه‌ی ورزش؛ همه‌ی آن کسانی که در صحنه‌های ورزشی تلاش میکنند، زحمت میکشند، سختی‌ها را تحمل میکنند. حضور در عرصه‌ی ورزش اراده میخواهد، عزم راسخ میخواهد؛ اینها را شما نشان دادید، ورزشکارهای ما بحمدالله نشان دادند. تشکر میکنم از مدال‌آوران این عرصه که خود این «مدال» نشانه‌ی تلاش است، نشانه‌ی سخت‌کوشی است. مدال یک نشانه است، یک علامت است؛ علامت سخت‌کوشی شما است. تشکر صمیمانه میکنم از مدال‌آوران. تشکر میکنم از بانوان ورزشکار؛ از آن بانویی که با حجاب کامل، پرچم این دوره از ورزشهای آسیایی را حمل کرد و در مقابل یک دنیا هویت و شخصیت زن ایرانی را نشان داد. تشکر میکنم از آن بانوی ورزشکاری که در هنگام اهدای مدال، حاضر نشد با مرد نامحرم دست بدهد؛ او دستش را دراز کرد، این بانو دست نداد. اینها خیلی اهمیت دارد؛ اهمیت این حاشیه‌ها از خود ورزش کمتر نیست، [بلکه] شاید بیشتر است. تشکر میکنم از آن بانویی که با کودک نوزاد خودش، در آغوش، رفت روی سکو و مدالش را گرفت؛ این یک حرکت نمادین است؛ این در دنیا به معنای احترام گذاشتن زن به نقش خانواده و نقش مادری است. تشکر میکنم از ورزشکارانی که حاشیه‌های ارزشی را به ورزش خودشان افزودند و اضافه کردند؛ سجده کردند روی زمین بعد از پیروزی، دستشان را به دعا بلند کردند در وسط میدان ورزشی، پرچم را بوسیدند، روی پرچم سجده

کردند. اینها خیلی کارهای مهمی است؛ اینها کارهایی است که تشخص ورزشکار ایرانی - اسلامی را، بلکه هویت ملت ایران را در مقابل چشم صدها میلیون تماشاگر نشان میدهد و ثبت میکند؛ اینها کارهای کوچکی نیست. این سجده با سجده‌ای که انسان در خانه میکند یا در مسجد میکند، خیلی فرق دارد؛ این چادر با چادری که در خیابان تهران کسی سرش میکند خیلی فرق دارد. تشکر میکنم از آن تیم ملی‌ای که به نشانه‌ی دفاع از مظلوم، با چفیه وارد زمین شد. تشکر میکنم از ورزشکارهایی که هر کدام به نحوی در حمایت از فلسطین موضع گرفتند؛ موضع خودشان را در مقابل چشم دنیا - نه در خفا - اعلام کردند، مدالشان را به کودکان غزه دادند، مدالشان را به شهدای بیمارستان (۴) - که محلّ فاجعه آفرینی رژیم صهیونیستی بود - اهدا کردند. تشکر میکنم از ورزشکارانی که از رویارویی با طرف صهیونیست خودداری کردند؛ امروز معلوم میشود که اینها چه کار درستی انجام دادند؛ حقانیت اینها امروز بیشتر از همیشه آشکار میشود. این تشکرهای ما است.

این تشکر صرفاً یک تشکر زبانی نیست، فقط به خاطر یک حرکت خوب نیست - که خب هر کار خوبی که کسی میکند، انسان باید از او تشکر کند - این به خاطر این است که این کارهایی که بعضی از آنها را اسم بردم، چهره‌ی برجسته و شاخص و دارای منطق و دارای اعتماد به نفس از ملت ایران را در مقابل چشمهای صدها میلیون مردم تماشاگر ورزش نشان میدهد، ملت ایران را معرفی میکند. این کارها، این حرکات زیبا، بخشی از قدرت ملی ایران است. همه ورزش میکنند، همه‌ی ملتها ورزشکار دارند، بازیگر دارند، کشتی‌گیر دارند، فوتبالیست دارند، والیبالیست دارند، افتخار هم درست میکنند برای کشورشان، اما این کارهایی که شما انجام دادید، در دنیا شاخص است و برتر از مسئله‌ی ورزشکاری و افتخارات ورزشی است؛ اینها افتخارات انسانی است. خب، پس این تشکر ما از شما است به خاطر این حرکات بزرگ و زیبا و پرمعنایی که انجام دادید.

علاوه‌ی بر این، تلاش شما و موفقیت شما دل ملت را شاد میکند. وقتی شما یک مدال کسب میکنید - مدالهای رنگارنگ - ملت اینجا شاد میشوند و احساس سرافرازی میکنند. این برای من خیلی مهم است که شما دل ملت را شاد کنید، به آنها احساس سرافرازی بدهید؛ از این جهت هم من تشکر میکنم. بنابراین، عرض اول ما با شما ورزشکاران عزیز عبارت بود از تشکر، با این تفصیلی که عرض کردیم.

حرف دوم، سخن با مسئولان است. البته ما با مسئولان بین‌المللی ورزش خیلی حرف داریم، به آنها خیلی ایراد داریم؛ روزی باید به این ایرادها عادلانه رسیدگی بشود. امروز قدرتهای استعمارگر و استثمارگر و مستکبر، تقریباً پشت سر همه‌ی مراکز بین‌المللی ایستاده‌اند و مانع از بررسی عادلانه‌اند، اما یک روز ان شاء الله نوبت بررسی عادلانه به این چیزها خواهد رسید. میگویند «ورزش سیاسی نیست»، اما آن وقتی که احتیاج دارند ورزش را سیاسی کنند، به بدترین شکل ورزش را سیاسی میکنند. به یک بهانه‌ای یک کشور را از شرکت در همه‌ی آوردگاه‌های ورزشی بین‌المللی محروم میکنند؛ چرا؟ [چون] شما فلان جا جنگ کردید؛ اما همانها پنج هزار کودک شهید را در غزه ندیده میگیرند! اینجا ورزش نباید سیاسی بشود، اما آنجا به طور واضح سیاسی میشود، اشکالی هم ندارد! یک کشور را به بهانه‌ی جنگ از مسابقات جهانی محروم میکنند، یک کشور را، یک دولت را بکلی ندیده میگیرند؛ نه اینکه به خاطر جنگ، [بلکه] به خاطر جنایت‌های جنگی و حتی به خاطر نسل‌کشی [هم] آن را از ورود در میدانهای بین‌المللی محروم نمیکنند. از این قبیل هست دیگر؛ اینها متأسفانه مشکلات بین‌المللی ورزش دنیا است؛ و مخاطب این حرفها هم مسئولان ورزش دنیا هستند؛ حالا رشوه‌ها بماند، فسادها بماند، ناداوری‌ها بماند، مافیاهای ورزشی دنیا بماند؛ یک روزی ان شاء الله باید به اینها رسیدگی بشود. این مربوط به مسئولان جهان است.

اما مسئولان خودمان که با آنها حرفهای زیادی داریم. من خیلی از این حرفها را در حضور خود ورزشکارها به مسئولان محترم ورزشی کشور گفته‌ام، بعضی‌ها را هم در جلسات خصوصی به آنها و به مسئولان بالاترشان تذکر داده‌ام و

گفته‌ام؛ باید دنبال بشود. همانهایی که حالا وزیر محترم اینجا ذکر کردند، باید دانه‌دانه دنبال بشود؛ همان مطالبی که این کشتی‌گیر عزیزمان اینجا گفت، باید دنبال بشود. من می‌گویم ایران قوی باید ورزش قوی داشته باشد. ما شعار «ایران قوی» داده‌ایم دیگر؛ (۵) ورزش ایران قوی باید یک ورزش قوی باشد. قوت ورزش به چیست؟ اتخاذ تدابیر درست در انتخاب مربی، در ترکیب تیم‌های ملی در همه‌ی رشته‌ها، در مراقبت جدی از بروز آفت در ورزش؛ مراقب باشند که در ورزش کشور آفت به وجود نیاید. «آفت» یعنی چه؟ یعنی فساد اقتصادی، یعنی تشکیل مافیاهای ورزشی در داخل، یعنی آفتهای اخلاقی برای ورزشکاران پاکیزه و پاک‌دامن ما؛ اینها باید مراقبت بشود.

یکی از وظایف مسئولان محترم ورزش کشور این است که برای رفع مشکلات قدیمی ورزش برنامه‌ریزی کنند. «مشکلات قدیمی» یعنی چه؟ [یعنی] سؤالهای بی‌پاسخ؛ نقش دولت در ورزش چقدر است؟ دولت چه اندازه در ورزش یا در تیم‌های ورزشی دخالت کند؟ مسئله‌ی خصوصی‌سازی، مسئله‌ی قراردادهای ورزشی، مسئله‌ی مربی خارجی و امثال اینها؛ اینها سؤالهایی است که مطرح است و هر چند وقت یک بار، یک پاسخی داده میشود، باز بعد از مدتی این پاسخ تغییر پیدا میکند. اینها باید برنامه‌ریزی بشود؛ یک برنامه‌ریزی مبتنی بر اساس اصول حرفه‌ای ورزش. این جزو نیازهای واقعی ورزش کشور است؛ این یک مسئولیت مهم مسئولان ورزشی است.

یک مسئولیت مسئولان محترم ورزشی رسیدگی به وضع زندگی ورزشکاران است که اینجا اشاره هم کردند. این کارهایی که وزیر محترم گفتند بنا است در زمینه‌ی مسکن و اشتغال و امثال اینها انجام بگیرد، بسیار کارهای خوبی است، به شرطی که دنبال کنند، به شرطی که با جدیت پیگیری بشود. نمیشود ما از ورزشکار توقع داشته باشیم که در میدانهای جهانی افتخارآفرینی بکند، اما با نیازهای آنها رفتار متناسبی نداشته باشیم. باید کاری کنند که ورزشکاران ما در یک سطح قابل قبولی بتوانند اطمینان خاطر برای زندگی داشته باشند. به نظر من بهترین راهش همین مسئله‌ی اشتغال، مسئله‌ی مسکن و مانند اینها است که گفتند.

یکی از وظایف مسئولان رفتار پدرانهای با ورزشکار است. من خواهش میکنم مسئولین کشور با ورزشکاران همه‌ی رشته‌ها نشست و برخاست صمیمانه داشته باشند. البته بعضی از رشته‌های ورزشی بیشتر مطرح میشوند، بعضی از رشته‌ها خیلی کم مطرح میشوند؛ با همه‌ی این ورزشکاران در همه‌ی رشته‌ها نشست و برخاست داشته باشند، بنشینند، حرفهایشان را بشنوند، درد دل‌هایشان را بشنوند، درخواست‌هایشان را بشنوند و پاسخگو باشند. این درخواست‌های ما از مسئولان و خطاب ما به مسئولان ورزشی است.

چند جمله هم به خود شما ورزشکاران عزیز عرض میکنم. چهره‌ی ورزشی برای خیلی از جوانها الگو میشود. رفتار شما، حرکات شما، گفتار شما، نوع زندگی شما جوانهای عزیز و نوجوانهای عزیز که چهره‌ی ورزشی هستید، غالباً برای بسیاری از جوانها الگو میشود؛ خوب، این مسئولیت شما را سنگین میکند. وقتی شما الگو هستید، میتوانید بخشی از جوانهای کشور را به راه راست هدایت کنید، خوشبخت کنید، سعادت‌مند کنید؛ خدای نکرده عکسش هم ممکن است. بنابراین، رفتارناتان خیلی مهم است. یک سخن یک ورزشکار، یک رفتار یک ورزشکار – چه در میدان ورزش، چه در بیرون از میدان ورزش – میتواند تأثیر سازنده‌ای در جوانها داشته باشد؛ این مسئولیت شما را سنگین میکند. خدای متعال به قدر محبوبیت شما برای شما تکلیف دارد. هرچه محبوبیتتان، توانایی‌تان، مطرح بودنتان بالاتر برود، تکالیفی هم به همان مناسبت بر دوش شما از ناحیه‌ی پروردگار می‌آید؛ به این توجه کنید؛ هم خانمها، هم آقایان، جوانان و نوجوانان. شهرت و مورد توجه قرار گرفتن، انسان را در معرض برخی لغزشها قرار میدهد که باید به این کاملاً توجه کنید.

یک نکته‌ی دیگر به شما ورزشکاران عزیز این است که شما باید خدا را خیلی شکر کنید. این توانایی جسمی را خدا

به شما داده ؛ این عزم و اراده‌ای که شما در میدان رقابت ورزشی به کار می‌برید – که اگر این عزم و اراده نباشد، پیروزی امکان ندارد و فقط قدرت بدنی کافی نیست – هم قدرت بدنی را، هم این عزم و اراده را خدا به شما داده ؛ خب از خدا باید سپاسگزاری کنید، شکرگزاری کنید ؛ اینها نعمتهای الهی هستند. هر نعمتی شکر لازم دارد و اگر شکر کردید، این نعمت افزایش پیدا میکند ان شاءالله.

خب، این هم عرایض ما به شما. من هم که غالباً دعا میکنم همه‌ی جوانها را، همه‌ی ورزشکارها را ؛ بخصوص شماها را ان شاءالله دعای مخصوص خواهم کرد و همیشه هم دعا میکنم.

یک جمله هم درباره‌ی مسئله‌ی فلسطین عرض بکنیم. اگر من بخواهم به شما ورزشکارها درباره‌ی این حوادث اخیر یک جمع‌بندی ارائه بدهم، آن جمع‌بندی و آن جمله‌ی کوتاه این است که رژیم صهیونیستی در حادثه‌ی «طوفان الاقصی» ضربه‌فتی شد ؛ یعنی حماس به عنوان یک گروه مبارز – نه به عنوان یک دولت، نه به عنوان یک کشور با امکانات زیاد ؛ به عنوان یک گروه، یک گروه مبارز – توانست دولت غاصب صهیونیست را با آن همه امکانات ضربه‌فتی کند ؛ این خلاصه‌ی مطلب است. تا امروز هم نتوانسته‌اند خودشان را از زیر بار فشار و ننگی که این شکست بر آنها وارد کرده خارج کنند. بله، قدرت‌نمایی میکنند، اما کجا؟ در بیمارستان‌های غزه، در مدرسه‌ی غزه، روی سر مردم بی‌پناه غزه! این قدرت‌نمایی ارزشی ندارد ؛ این، مثل آن است که یک ورزشکاری در میدان شکست بخورد، بعد برای تلافی آن شکست، به طرف‌دارهای تیم مقابل حمله کند، به آنها فحاشی کند و آنها را کتک بزند! یعنی فضاحت‌بارتر از کاری که رژیم صهیونیستی کرده انصافاً وجود ندارد. آن باخت سنگین رژیم صهیونیستی با این بمبارانها جبران نخواهد شد و این‌جور بمبارانها عمر این رژیم غاصب را کوتاه‌تر خواهد کرد. این ظلم و بی‌رحمی بی‌پاسخ نخواهد ماند ؛ این را بدانند. امروز دیگر همه‌ی دنیا فهمیده‌اند که چرا ورزشکار ایرانی راضی نمیشود در میدان با طرف صهیونیست روبه‌رو بشود ؛ این را دیگر امروز دنیا فهمیده ؛ چون او جنایت‌کار است، چون برای یک دولت جنایت‌کار دارد ورزش میکند و داخل میدان می‌آید ؛ کمک به او کمک به رژیم تروریست و جنایت‌کار است.

به هر حال، از همه‌ی شما تشکر میکنم، از یکایک ورزشکاران تشکر میکنم. از این جوانان و نوجوانان عزیزی که اینجا ورزش کردند و در واقع داخل این گود مصنوعی توانستند به این زیبایی و قشنگی ورزش کنند، تشکر میکنم. از این جوانانی که اینجا ضرب گرفتند تشکر میکنم. از همه‌ی شماها متشکرم. ان شاءالله موفق و مؤید باشید.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته

۱) در ابتدای این دیدار، آقای کیومرث هاشمی (وزیر ورزش و جوانان) گزارشی ارائه کرد. همچنین خانم معصومه زارعی (کاپیتان تیم ملی والیبال نشسته‌ی بانوان) و آقای امیرحسین زارع (قهرمان ملی‌پوش کشتی آزاد) مطالبی بیان کردند.

۲) بیانات در دیدار رئیس و معاونان سازمان تربیت‌بدنی و رؤسای فدراسیون‌های ورزشی کشور (۱۳۷۵/۱۰/۸)

۳) پاسخ حضار

۴) بیمارستان المعمدانی غزه

۵) از جمله، سخنرانی نوروزی خطاب به ملت ایران (۱۴۰۰/۱/۱)